

Sygn. akt II S 19/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2014r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Zdzisław Pachowicz (spr.)

Sędziowie: SSA Marcin Cieślowski

SSA Grzegorz Kapera

po rozpoznaniu w sprawie **A. M. (1)** syna W.

skargi wniesionej przez skazanego

na naruszenie jego prawa do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki – postępowanie przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu w przedmiocie udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia z reszty kary pozbawienia wolności

na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 z późn. zm.)

p o s t a n o w i a

skargę skazanego oddalić.

UZASADNIENIE

W dniu 4 kwietnia 2014r. do Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu wpłynęła wniesiona przez skazanego A. M. (1) skarga oparta na przepisach ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 z późn. zm.).

W uzasadnieniu skargi skarżący wskazał, że niespełna osiem miesięcy trwa postępowanie o udzielenie mu przerwy w karze w celu wykonania specjalistycznych badań lekarskich. Stan jego zdrowia pogarsza się, on zaś nie może rozpocząć właściwego leczenia, które w warunkach izolacyjnych nie jest możliwe do przeprowadzenia. Kilkukrotne przenoszenie skazanego do innych jednostek penitencjarnych uniemożliwia rozpatrzenie jego wniosku o przerwę w karze.

W związku z powyższym wniósł o „interwencję w powyższej sprawie”, a nadto o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych na okoliczność stanu jego zdrowia i potrzeby poddania go leczeniu.

Sąd Apelacyjny ustalił co następuje:

W dniu 27 maja 2013r. skazany złożył w administracji Aresztu Śledczego we W. wniosek o udzielenie przerwy w wykonywaniu kary pozbawienia wolności. Wniosek ten wpłynął do Sądu Okręgowego we Wrocławiu w dniu 29 maja 2013r.

W dniu 5 czerwca 2013r. Przewodniczący (...)Sądu Okręgowego we Wrocławiu wydał zarządzenie o wyznaczeniu sędziego właściwego do rozpoznania sprawy, wezwał skazanego do uiszczenia opłaty od wniosku oraz zwrócił się do Dyrektora Aresztu Śledczego we W. z wnioskiem o sporządzenie opinii o skazanym, opinii o stanie jego zdrowia i

wskazanie informacji o wysokości kwoty pieniężnej zgromadzonej na jego koncie (zarządzenie w tym zakresie zostało wykonane w dniu 5 czerwca 2013r.).

Po wpłynięciu do Sądu Okręgowego we Wrocławiu powyższych dokumentów w dniu 8 lipca 2013r. odbyło się posiedzenie w przedmiocie udzielenia A. M. (1) przerwy w karze pozbawienia wolności. Po oświadczeniu złożonym przez przedstawiciela Zakładu Karnego w W., że skazany został przetransportowany w dniu 28.06.2013r. do Zakładu Karnego w C., Sąd postanowił skierować sprawę na posiedzenie w Zakładzie Karnym w C..

Akta sprawy dotarły do Sądu Okręgowego w Koszalinie w dniu 15 lipca 2013r. W tym samym dniu wydano zarządzenie o wyznaczeniu sędziego właściwego do rozpoznania sprawy. W dniu 23 lipca 2013r. zażądano opinii o skazanym wraz z informacją o pobytach i orzeczeniach oraz podania informacji o stanie jego konta. Informacje te wpłynęły do Sądu Okręgowego w Koszalinie w dniu 1 sierpnia 2013r. W dniu 5 sierpnia 2013r. zwolniono skazanego od obowiązku uiszczenia opłaty od wniosku o udzielenie przerwy. Po wpłynięciu pisma skazanego wraz z dokumentacją lekarską w dniu 10 września 2013r. zwrócono się do Dyrektora Aresztu Śledczego w K. o nadesłanie opinii o stanie zdrowia skazanego. Zarządzenie w tym zakresie zostało wykonane w dniu 16 września 2013r.

W dniu 17 września 2013r. skazany na polecenie Sądu Okręgowego we Wrocławiu został przetransportowany do Zakładu Karnego Nr (...) we W.. Postanowieniem z dnia 23 września 2013r. Sąd Okręgowy w Koszalinie uznał się niewłaściwym i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu we Wrocławiu.

W dniu 2 października 2013r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu zwrócił się do Dyrektora Zakładu Karnego we W. o nadesłanie opinii o stanie zdrowia skazanego.

W dniu 4 listopada 2013r. do Sądu Okręgowego we Wrocławiu wpłynęła opinia o stanie zdrowia skazanego sporządzona na polecenie Sądu Okręgowego w Koszalinie, zaś w dniach - 6 listopada 2013r. i 28 listopada 2013r. opinie sporządzone na polecenie Sądu Okręgowego we Wrocławiu.

W dniu 3 grudnia 2013r. w Sądzie Okręgowym we Wrocławiu odbyło się posiedzenie w przedmiocie udzielenia skazanemu A. M. (2) przerwy w karze, na którym po złożeniu przez sędziego sprawozdania, odczytaniu wniosku skazanego o udzielenie przerwy w karze, aktualnej opinii o zachowaniu skazanego i opinii o stanie zdrowia skazanego oraz wysłuchaniu skazanego, sąd postanowił odroczyć rozpoznanie wniosku do czasu nadejścia aktualnej opinii o stanie zdrowia skazanego, który był wówczas w trakcie diagnostyki. Opinia ta wpłynęła do Sądu Okręgowego we Wrocławiu w dniu 31 grudnia 2013r.

W dniu 15 stycznia 2014r. skazany został przetransportowany do Aresztu Śledczego w K..

Na posiedzeniu w dniu 21 stycznia 2014r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu uznał się niewłaściwym miejscowo do rozpoznania wniosku skazanego o sprawę przekazał według właściwości do Sądu Okręgowego w Koszalinie. Akta sprawy dotarły do Sądu Okręgowego w Koszalinie w dniu 31 stycznia 2014r.

W dniach 16 i 30 stycznia 2014r. skazany złożył kolejne wnioski o udzielenie przerwy w karze odpowiednio - do Sądu Okręgowego we Wrocławiu (sygn. akt V Kow 66/14/Pr) i w Koszalinie (sygn. akt Kow 379/14 pr).

W dniu 30 stycznia 2014 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu uznał się niewłaściwym do rozpoznania wniosku skazanego o udzielenie przerwy w karze (sygn. akt V Kow 66/14/Pr) i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Koszalinie.

Zarządzeniem z dnia 3 lutego 2014r. połączono do wspólnego rozpoznania sprawy zarejestrowane w Sądzie Okręgowym w Koszalinie pod sygn. III Kow 402/14 pr i III Kow 379/14 pr i prowadzeniu ich pod wspólną sygn. III Kow 379/14 pr, zaś w dniu 10 lutego 2014r. połączono do wspólnego rozpoznania sprawy zarejestrowane w Sądzie Okręgowym w Koszalinie pod sygn. III Kow 467/14 pr i III Kow 379/14 pr i zdecydowano o prowadzeniu ich pod wspólną sygn. III Kow 379/14 pr.

W dniu 3 lutego 2014 r. na polecenie sędziego Sądu Okręgowego w Koszalinie zwrócono się do Zakładu Karnego w K. o opinię o stanie zdrowia skazanego.

W dniach 18 i 27 lutego 2014r. do Sądu Okręgowego w Koszalinie wpłynęła opinia o stanie zdrowia skazanego i opinia o skazanym z obliczeniem kary przesłana przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu w ślad za przekazanym do rozpoznania wnioskiem o przerwę w karze.

W dniu 25 lutego 2014r. Sąd Okręgowy w Koszalinie uznał się niewłaściwy do rozpoznania wniosku skazanego o udzielenie przerwy w karze (sygn. akt III Kow 379/14/Pr i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu we Wrocławiu z uwagi na fakt, że skazany został przetransportowany do Aresztu Śledczego we W..

W dniu 28 lutego 2014r. skazany złożył w administracji Aresztu Śledczego we W. skargę na przewlekłość postępowania o udzielenie mu przerwy w karze. Skarga ta wpłynęła do Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu w dniu 5 marca 2014r., a następnie w dniu 18 marca 2014r. została przekazana według właściwości do Sądu Okręgowego we Wrocławiu.

Posiedzenie w przedmiocie udzielania skazanemu przerwy w karze pozbawienia wolności zostało wyznaczone w Sądzie Okręgowym we Wrocławiu na dzień 20 marca 2014r.

W dniu 18 marca 2014r. Dyrektor Aresztu Śledczego we W. zawiadomił Sąd Okręgowy we Wrocławiu, że w dniu 19 marca 2014r. planowane jest przetransportowanie skazanego do Aresztu Śledczego w K.. Sędzia Sądu Okręgowego we Wrocławiu wyraziła zgodę na przetransportowanie skazanego do Aresztu Śledczego w K. po odbyciu posiedzenia przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu w dniu 20 marca 2014r.

Na posiedzeniu w dniu 20 marca 2014r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu udzielił skazanemu przerwy w karze pozbawienia wolności na okres 1 miesiąca i 1 dnia tj. – od 21.03.2014r. do 22.04.2014r.

(Dowód: akta sprawy o sygn. V Kow 1142/13/Pr, V Kow 2040/13/Pr, V Kow 66/14/Pr i V Kow 226/14/pr Sądu Okręgowego we Wrocławiu oraz o sygn. III Kow 2476/13 pr, III Kow 402/14 pr, III Kpw 379/14 pr, III Kow 467/14 pr Sądu Okręgowego w Koszalinie)

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Przedmiotowa skarga zarzucająca przewlekłość w postępowaniu przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu w przedmiocie udzielenia skazanemu A. M. (2) przerwy w karze pozbawienia wolności jest niezasadna.

Analizując postępowanie przez Sądem Okręgowym we Wrocławiu wskazać należy, iż Sąd ten procedował bez zbędnej zwłoki. Terminowość i sprawność postępowania na przedmiotowym etapie mieściła się w powszechnie przyjętych wymogach w tym zakresie.

Wskazać należy, że wydłużający się czas oczekiwania na rozstrzygnięcie związany był z kilkukrotnym przenoszeniem skazanego pomiędzy Aresztem Śledczym we W. a Aresztem Śledczym w K., co wpływało każdorazowo na właściwość sądu do rozpoznania wniosku. Gdyby zatem skazany nie został przeniesiony do innej jednostki penitencjarnej, do czasu wpłynięcia odpowiedniej dokumentacji i odbycia posiedzenia, sprawa w przedmiocie przerwy w karze mogłaby zostać rozstrzygnięta na jednym posiedzeniu. Ten obiektywny kontekst sytuacyjny, w którym należy widzieć powody upływu czasu zanim przystąpiono do dalszego procedowania powoduje, że skarga strony na przewlekłość postępowania nie mogła znaleźć akceptacji Sądu Apelacyjnego. Upływu przedmiotowego okresu nie można uznać za zwłokę w rozumieniu ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 z późn. zm.). Podkreślić należy, że w pierwszym możliwym momencie, gdy termin posiedzenia był nieodległy w stosunku do terminu planowanego przeniesienia skazanego do innej jednostki penitencjarnej (1 dzień) oraz gdy zgromadzono całą niezbędną do rozpoznania wniosku dokumentację, podjęto decyzję o przetransportowaniu skazanego dopiero po odbyciu posiedzenia, co umożliwiło

wydanie rozstrzygnięcia w sprawie. Po dokonaniu powyższej analizy stwierdzić zatem należy, iż podniesiony w skardze skazanego zarzut przewlekłości postępowania nie znajduje potwierdzenia. W konsekwencji, skargę A. M. (1) o stwierdzenie przewlekłości postępowania należało zatem oddalić.

Z uwagi na fakt, że autor skargi nie byłby w stanie ponieść kosztów opłaty od skargi, Sąd Apelacyjny zwolnił go od jej uiszczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny postanowił, jak na wstępie.